

та на тѣлото на чловѣка; когато птичето са подига нагорѣ или хвърка, тогасѣ то маха съ крылѣ; за да са спусне на земята, то са спира да не маха съ крылѣ, но често гы държи растворены, за да не го потегли собствената му тегота твърдѣ бързо къмъ земята. Дѣчицата на птиченцата падатъ отъ гнѣзда-та, защото нѣматъ крылѣ; порасналото птиче можѣше падна отъ стрѣхата на земята само тогази, ако му са отнемяха крылѣтъ, както на челѣка са отнематъ рѣцѣтъ. Нѣкои птичета хвъркатъ твърдѣ бържѣ; тѣй гълѣбътъ хвърка до 70 километра въ единъ часѣ. И друго доказателство зарадѣ дѣто птичето е силно.

Кой не знае, че токо малко птичета оставатъ у насѣ да зимуватъ, а по-многого пѣтуватъ та оставятъ цѣла зима нашитѣ мѣста, родината си? Ако туришь *пѣтникъ* или прелетно птиче въ кафесѣ, въ който да има много храна, то птичето ти, кога настане време за пѣтуваніе, ще земе да са безпокои, не ще раче да гледа на приготвенната за него храна. Отъ туй са разбира че не пѣтуватъ птичетата само защото са боятъ да не останѣтъ безъ храна, но и зарадѣ туй, защото тѣ сѣ тѣй създадени че пѣтуванѣето имъ е необходимо. Хвъркатъ птичетата денѣ и ноцѣ, малко си почиватъ и отхождатъ далечъ хиляды километры; въ новото си мѣсто тѣ не мѣтятъ ейца, гнѣзда не правятъ и са завращатъ за туй на родината си пролѣтъ. На пѣтнициытѣ птички са докарва да преплаватъ прѣзъ широки морета; навременѣ имъ умаляватъ силытѣ та не могатъ да хвъркатъ по-нататакъ и тѣ падатъ на корабъ въ морето полуумрели отъ заморяванѣе. Плавающитѣ птичета намѣстѣ хвъркатъ, а намѣстѣ дѣто е възможно продѣлжаватъ пѣтя си съ плаваніе. Пѣтнициытѣ птичета